

Manevi bağışıklık sistemi zayıf olan insanlar taklit hastalığına yakalanmadan kendilerini kurtaramazlar. İnsanın maddi hastalıkların yanında birde manevi hastalıkları vardır. Onların başında asrın hastalığı da diyeceğimiz batıyı taklit hastalığı gelir. Bu, kişiliğini tamamlayamamış, kendi değerlerini bulamamış ya da benimsememiş insanların yakalandığı bir hastalık şeklidir. Öyle ki, böyle insanlar hep özendiği ve değer verdiği insanları bire bir takip eder, onlar gibi olmayı hayatının hedefi haline getirirler. Akılları perdelenmiş, mantık ayarları bozulmuş, kişilikleri kayıp olmuş bu gibileri adeta özendiği insanın hayatıyla ayakta durmaya çalışır.

İnsan İslami kimliğini ve benliği daha küçük yaşlardan itibaren sağlam ve sarsılmaz bir şekilde oluşturması gerekir. Bu nedenle dinimiz İslam daha küçük yaştan itibaren, anaya ve babaya, çocuklarının dini eğitime önem vermelerini emretmiştir. Bu hususta ve her konuda kâinatın efendisi bizler için yegâne örnektir. O'nun hayatını örnek almadan Allah'ın istediği şekilde yaşamak mümkün değildir. O'nun ahlakını kuşanmadan şeytanı alt etmek, nefsi terbiye etmekte mümkün değildir. O yegâne önderimiz ve rehberimizdir. Onun sevgisi bizi Allah'a götürür. Onu sevmek imanın alameti, ahrette Onunla beraber olma vesilesidir. Peygamber efendimiz bir hadisi şerifinde buyuruyor ki:

“Kişi sevdiğiyle beraberdir...”(Ebu Davut)

Elbette ki Salih ve sülahayı taklit emekte de hiçbir mahsur yoktur. Hayatımızı İslam'a alıştırmak için gereklidir de. Bu dünyada insana Allah'ı hatırlatan evliyaullah toplumun dinamikleri ve peygamberin gerçek varisleridir. Ancak bizim burada değinmek istediğimiz, manevi boşluğumuz nedeniyle değerlerimizle uzaktan ve yakında hiçbir ilgisi ve alakası olmayan; kültürleri kültürümüze, inançları inancımıza uymayan milletleri taklit etmektir. Batı hayranlığı da diyeceğimiz bu taklit hastalığı, Allah'ın lütfettiği nimetlerin kıymetini bilememekten kaynaklanmaktadır. İnsan kendini inancının gerekleriyle tatmin edemese, Kur'anın emrini, onun sunduğu hayat tarzını hayatına hâkim hale getiremeye başka inanç ve kültürlerin kucağında

huzur bulmaya çalışır. Hâlbuki İslamiyet, en mükemmel şeklini almış, tamamlanmış, hiçbir karanlık noktanın bulunmadığı, her sorunun cevabının kendisinde mevcut olduğu, fıtrata en uygun dindir.

İslam, insanın hayatını kuşatan maddi ve manevi ihtiyaçlarına cevap veren bir dindir. İslam yemek adabından tutun o sofraya gelen yemeyin nasıl kazanılacağına; İş hayatında ki davranışlardan alış verişin ahlaki ve kuralına; aile içerisinde ki sorumluluktan tutun en yüksek makamdaki sorumluluğa kadar; akrabalar arasındaki ilişkilerden tutun gayri müslimlere karşı dahi nasıl davranılacağına kadar her davranışımızı belirlemiştir. Allah'ın emrine ram olmak, mümince bir hayatın sahibi olarak hayat sürmek büyük bir sorumluluk ve şereftir. Bu şekildeki bir hayatı "Allahın boyasıyla boyanmak" şeklinde anlatıyor kâinatın sahibi.

"Allah'ın boyası ile boyanın. Allah'ın boyasından daha güzel boyası olan kimdir? Biz ancak ona kulluk ederiz." (Bakara,138)

Allah'a muhtaç olduğunun bilinciyle yaşayan insanı Allah, başkalarına muhtaç olmaktan kurtarır. O'na boyanan başka boyalara gerek duymaz, O'nunla mutmain olan başka şeylerle kalbini meşgul etmez, Onun sevgisiyle coşan, başka sevgilerle hayatını geçirmez. O'nun aşkıyla kanan, çölde serap aramaya çıkmaz. Onunla huzur bulan başka kanunların kandırmacalarına aldanmaz, Onu gaye edinen, kimsenin kölesi olmaz, Onun yoluna ram olan karanlıkta yolunu şaşırılmaz. Kendini ona teslim eden başkalarının esiri olmaz.

İnsana kişilik kazandıran İslam dininin Peygamberi Hz Muhammet(s.a.v.) ibadet hususunda bile başkalarına benzemeyi men etmiştir. Medine'ye hicret ettiğinde Yahudilerin, İsrail oğullarının Firavunun zulmünden kurtuldukları gün olduğuna inandıkları muharrem ayının 10'unda oruç tuttuklarını öğrenmiş, muharrem'in 9 ve 10'unu veya 10 ve 11'ini beraber tutarak bunlara muhalefet etmiştir. Mecusilere benzememek için güneşin doğuşunda, güneş tam tepede olduğu zaman ve batarken namaz kılmayı uygun bulmamış, yine Yahudilerin özel günleri olması nedeniyle, sadece cumartesi oruç tutmayı nehyetmiştir. Örfte, gelenek ve görenekte, giyim ve kuşamda başkalarına benzemememiz gerektiği hususunda şiddetle uyarmıştır.

Peygamberimiz(s.a.v.) bir hadisi şerifinde şöyle buyuruyor:

“Rahiplerin elbiseleri gibi, gayri Müslimlere benzer elbiseler giymekten sakının. Kim onların şekillerine bürünür ve onlara benzemek isterse, benden değildir.”(Ahmet. B. Hambel)

Hiç kimse giyimden ve kuşamdan da ne olur diyemez. Giyim ve kuşam kalpteki değerlerin dışı yansımasıdır. Giyim ve kuşamın şekli insanın inancının ne olduğunu gösterir. İslam giyinmenin de ölçülerini belirtmiştir. Çünkü giyinmek, utanmak, hayâ etmek sadece insanlara mahsus bir erdemliliklerdir. Dolayısıyla “Müslüman'ım” diyenin giyimi de, bütün davranışları da Müslümanca olmalı. Müslüman'ın her davranışı inancıyla belirlenen ölçü ve kurallar etrafında şekil alır. Onların dışına çıktığınız zaman sizi farklı kılan erdemleri kayıp etmiş olursunuz. Bu, Allah'ın bahşetmiş olduğu İslam nimetinin kıymetini bilememektir. Allah nimetini kıymetini bilemeyen elinden o nimeti alır. Yani biz ne yapıyorsak kendimize, kendi ellerimizle yapmış oluyoruz. Allah durduk yerde o nimeti elimizden almıyor. Yüce Allah buyuruyor ki:

“Bu, bir toplumun gidişini değiştirmedikçe Allahın da verdiği nimetini değiştirmeyeceğinden ve Allah’ın işiten bilen olmasındandır.” (Enfal 53)

Bir düşünelim! Öyle bir Peygamber’in ümmetiyiz ki bütün mahlûkatın üzerine rahmet- rahmet yağıyor... İnsanlık için kendini heba ediyor, dünyasını yok saymak pahasını insanların ahretini kurtarmasını arzuluyor ve hep bu yolda çalışıyor. O’nun tebliği ettiği din İslam, yaşandığı zaman, milletleri ve toplumları imrenilecek seviyelere çıkarmış; adalet getirmiş, hakkaniyeti hâkim kılmış, zulmü kaldırmış, huzur ve saadeti inşa etmiş; iffet ve hayâyı, edep ve adabı, ahlak ve erdemi sinelere yerleştirmiş. Hep insanlığın saadetini öncelemiş, yıkılmaz, taklit edilemez nice medeniyetler kurmuştur. Bizim ecdadımız bu hususta milletler için en büyük örnektir. İslam’la yücelen ve dünyaya hâkim hale gelen ecdadımız taklit eden değil, taklit edilen; hayran olan değil, başkalarının hayran olduğu millet olmuştur. Bu nedenle güçlü olmak gerek. Güçlü olmak içinde insanın kendine ait ve kendini diğer milletlerden ayıran özelliklerinin olması şarttır. Bunu en güzel şekilde temin edende İslam’dan başkası değildir. Hani derler ya “mağlup olanlar galiplerin her zaman taklit ederler” diye. Ne zamanki bizi biz eden değerlerden uzaklaştık yani ayetin ifadesinde olduğu gibi, bize verilen nimetin değerini bilemedik, güç gitti elimizden, kuvvet kayıp oldu ve bu boşluğumuzu başkalarına hayran olarak gidermeye başladık.

Sarsılmaz imanımız ve ihlâsımızla bizi alt edemeyen batılı ve haçlı zihniyeti, bizi güçlü kılan sebepleri ortadan kaldırmak istediler; inancımızdan gelenek ve göreneğimize, merhamet ve şefkatimize, adalet ve hakkaniyetimize uzaklaştırdılar. Ondan sonra iki yakamız bir araya gelmedi. Ne batılı sevdi bizi nede Allah’ın hoşnutluğunu kazanabildik. İki arada bir derede, herkesi memnun etme anlayışıyla, yeniden, ancak hiçbir anlam ifade etmeyen, yaşantı olarak birebir batı medeniyetini taklit eden, arada bir İslam’ı öylesine dikkate alan bir hayat tarzı...

Peygamberimiz(s.a.v.)’in bir hadisi şerifinde buyurduğu üzere; Allah’ın nefret ettiği üç kısım insandan birisi de, mümin olduktan sonra İslam’ın dışındaki yaşayış tarzını benimseyenlerdir.(bkz, Miştaku’l Mesabih)

Peygamberimiz(s.a.v.) buyuruyor ki.

“Kim bir kavme benzerse o, o kavmin efradından sayılır.”

Evet, insan kalbini kime ve hangi yöne hasretmişse onlardan bir fert olmuştur. Yoksa başka türlü izah etmemiz çok zor. Yani bir Müslüman “Ben Müslüman’ım” diyecek Hıristiyan ve Yahudi gibi bir hayat yaşayacak “Ben İslam’ı benimsedim” deyip mangalda kül bırakmayacak, başka kültürlerin taklitçisi olacak “Ben Allah ve Resulünü her şeyden daha çok seviyorum” diye iddia edecek, sevdiğinin peşine gitmek yerine başkalarını bire bir taklit edecek. Bir kalpte iki sevgi bulunmaz. İnanç başka, amel başka, ahlaki anlayış daha başka... Böyle iki yüzlü olanı kimse sevmez.

Özellikle Hıristiyan ve Yahudilerle ilgili buyuruyor ki yüce Allah:

“Kendi dinlerine uymadıkça Yahudi ve Hıristiyanlar senden asla hoşnut olmazlar. Deki doğru yol ancak Allahın yoludur.” (Bakara, 120)

Evet, en son noktaya vurgu yapılıyor yani onların tek hoşnut edecek şey vardır o da onların dinini kabul etmektir. Yoksa hem Müslümansın hem de onların hoşnutluğunu kazanacaksın. Onların sevgisine mazhar olacaksın imkânsız.

İnsan inandığı gibi yaşamadığından yaşadığı gibi inanmaya başlıyor. Avrupa'nın ve batının her şeyini sorgusuz ve sualsiz alıp kabul ediyoruz maalesef. İnsan aklını kullanmalı! Pazardan domates alırken bile çürük mü, sağlam mı diye bakıyoruz, ancak moda diye Avrupa'dan her şeyi alırken bu benim inancıma uyuyor mu diye düşünemiyoruz bile. Çünkü beyinler uyuşturulmuş. Müslümanlar uyutulmuş; karını zararını hesap edemez durumda.

Moda denilen şey de batılıların bizlere empoze ettiği özentiden başka bir şey değildir. Bu öyle zihinlerde yer etmiş hayata hâkim hale gelmiş ki, moda adına en ahlaksız elbiseler giyinmekten çekinilmiyor. Sokaklar, çarşılar, alış-veriş merkezleri İslam'dan bi haber anlayışla yaşayan insanlarla kirletiliyor. Kime benzeniyor, kim takip ediyor, bu yaşantı ve giyim kuşam hangi milletin inancını temsil ediyor... Yani körü körüne bir taklit anlayışı almış başını gidiyor. Bir hocamızın vaazında dinlemiştim, çok üzülmüştüm. Hocamız diyor ki, "o yılın modasını tanıtmak için mankenler sırayla podyuma çıkıyorlar ancak mankenlerden biri çıkmadan önce lavaboya gidiyor, sırası geldiğinden alalacele pantolonun bir paçasını düzeltmeyi unutuyor. Bu manken o şekilde çıkıp bir o tarafa bir bu tarafa yürüyor. Moda hayranı insanlar dikkatli bir şekilde takip ediyorlar. Hocamız devam ediyor diyor ki o gün sabahleyin sosyetenin yoğun yaşadığı çarşıya-pazara çıktım ki ne çıkayım herkes bir paçası katlı pantolonlarla geziyor bu yılın modası diye. İşte bundan ibaret... Mesele çok vahim. Öyle körü körüne bir taklit söz konusu ki, bu yaşamımızın her alanına bir virüs gibi sirayet etmiş. Giyim kuşamdan tutun, Saçlarımızın şekillerine kadar, yeme içme kültürümüze, konuşma tarzımıza, aile yapımıza; bütün insani ilişkilere kadar her şeyimizi kuşatmış.

Peygamberimiz(s.a.v.) buyuruyorlar ki:

"Şüphe ediyorum ki, siz, bir gün gelecek, kendinizden önceki milletlerin yoluna santimi santimin santimine, tıpa tıp uyacaksınız, öyle ki şayet onlar daracak keler, deliğine girseler sizde onlara özenerek girmeye çalışacaksınız. Ya rasulullah bu ümmetler Yahudi ve Hıristiyanlar mıdır? Ashabı kiram sordular. Allah resulü buyurdu kim olacak onlardan başka." (Kütübü sitte. C. 17, s. 551)

Peygamberimiz(s.a.v.) bir hadisi şerifte de şöyle buyuruyor:

“Bizden başkasına benzeyen bizden değildir...” (Rumuzul ehadis,s. 366)

Başka bir hadisi şerifte

“Kişi arkadaşının dini üzeredir.”(Ebu Davut, edep) buyuruluyor.

Bu sözlerin hayatımızdaki karşılığı en açık bir ifadeyle vardır; şahit oluyoruz. Bir insan kim ile beraber olursa onun görüşlerini benimsiyor. Belki ilk zamanlar anormal karşılanan şeyler, zamanla normal olarak algılanıyor. Bu, insanın kalbinin beraber olduğu kişinin davranışlarına meyletmesi demektir. Çürük elma, yanındaki elmayı da çürütüyor; mesele inanca kadar dayanıyor, Allah muhafaza, bu sefer geri dönüp baktığınızda İslam’la aranızda zahiri olarak hiçbir bağın kalmadığını görüyorsunuz. Gayri Müslim namaz kılmaz, Müslüman da kılmıyor, o içki içer Müslüman da içer. O açık saçık gezer, Müslüman da hiç mahsur yok anlayışıyla böyle gezmekten utanmaz. Onlar oruç tutmaz, Müslüman da tutmaz; Onlar kimseye yardım etmez, zekât vermez Müslüman da vermez. Onlar yılbaşı kutlar Müslümanlarda kutlar. Onlar faiz yer Müslüman da yer. Onlar rüşvet alır-verir Müslüman da alır verir. Öyleyse nasıl fark edilecek müminle mümin olmayan; Müslüman ile Müslüman olmayan. Peygamber Efendimiz bizi uyararak buyuruyor ki:

Yaşantımız Kimin Yaşantısına Benliyor?

Perřembe, 17 Ocak 2019 09:48

“İlerde bir takım fitneler olacak ki, kiři műmin olarak sabahlayacak, kâfir olarak akşamlayacaktır. Ancak Allah’ın ilim hayatına mazhar buyurduğu kimseler müstesna”

Selam ve dua ile...